

S loudilem v patách

Hana Zagorová

Mám v patách loudila lásky,
loudí už jedenáct let,
ten si dává záležet!
Loudil loudí a já si sháním skrýš.
S loudilem lásky je kříž.
Je mi blíž a blíž.

Mám v patách loudila lásky,
prý by mě nejradši sněd'.
Dát mu šanci, sní mě hned!
S hrůzou pádím,
jak v čerstvé brázdě myš.
Loudil je kocourem spíš,
je mi blíž a blíž.

Měním šaty, z kousku
vaty lepím si knír.
Co však zmohu, zpoza rohu
a ze všech škvír
loudil kouká, snad to vzdá!
Léta aspoň mírnej náskok mám.

Mám v patách loudila lásky,
párkrát už do louže klek'.
V blátě loudil blázínek,
v jarním blátě i v deštích podzimních.
V únoru napadne sníh,
loudí v závějích.

Měním šaty, z kousku
vaty lepím si knír.
Co však zmohu, zpoza rohu
a ze všech škvír
loudil kouká, snad to vzdá!
Léta aspoň mírnej náskok mám.

Mám v patách loudila lásky,
jenže ho obrůstá mech.
Ztrácí výdrž, krátí dech...
Vzdal ten závod či
náhle zůstal stát?
Jen aby nenastyd' snad,
kdo by měl mě rád!

Jen aby nenastyd' snad,
kdo by pak měl mě rád!
Jen aby nenastyd' snad,
kdo by pak měl mě rád...